

— altsaa under den nuværende Krise. Og det siger videre: „Man tillader sig derfor at henstille til Udvalgets velvillige Overvejelse at søge gennemført en midlertidig Lov om Forbud mod Prisaftaler, der indgaaes med Hensyn til Opretholdelse af et konstrueret Prisniveau, idet man for sit Vedkommende navnlig lægger Vægt paa, at en saadan Lov er beregnet paa at modarbejde kunstige Priser paa Livsfornødenheder af enhver Art, for hvilke et højt Prisniveau i særlig Grad er tyngende for Befolkningen under vanskelige økonomiske Forhold.“ Det vil ses, at denne Udtalelse fra „Forbrugernes Værn“ indeholder en Opfordring til Lovgivningsmagten, som denne vil efterkomme, saafremt og naar den har vedtaget det foreliggende Lovforslag. „Forbrugernes Værn“ udtaler endvidere, at naar man mener „at burde udtale sig for, at en saadan Lov gøres midlertidig, er det for at undgaa, at man fra de producerende og fordelende Erhvervs Side skal kunne paaberaabe sig, at der foretages Skridt af ekstraordinær Art med det blivende Formaal at begrænse deres Fortjeneste.“ Det er ganske rigtigt, at dette Forslag ikke har til Hensigt at tilvejebringe nogen vedvarende Ordning, men kun denne midlertidige Ordning, som er anbefalet.

Den anden Henvendelse er kommet fra et karakteristisk Sted, nemlig fra Industriraadets. Den er ikke kommet fra Detailhandelens Organisation, der ikke har behøvet at fremkomme med saadant, da den ikke har Prisaftaler, i hvert Fald ikke i nævneværdig Grad, og derfor ikke vilde berøres af dette Lovforslag; Henvendelsen er derimod kommet fra et Sted, hvor man kender til Prisaftaler, hvor man ved, at saadanne eksisterer. I denne Henvendelse fremsættes der saa en Række Betragtninger, der viser, at Industrien stadig staar paa det Standpunkt, at den maa have Lov til at gøre, hvad den vil, og samtidig med at den maa have Lov til at gøre, hvad den vil, maa den have Lov til at kræve alt, hvad den ønsker, af Lovgivningsmagten. Jeg opfatter Industriraadets Erklæring eller Udtalelse som et tydeligt Vidnesbyrd om, at man fra den Side ved, hvor Skoen trykker, ved, hvor Prisaftaler foregaar, og at man finder sig ubehageligt berørt ved, at man vil forlange Oplysninger om disse Prisaftaler i Henhold til den Forpligtelse til Registrering, som her er Tale om, og midlertidig Ophævelse af disse Prisaftalers Gyldighed, naar de har et for Valutakrisens videre Forløb og dermed for Samfundet skadeligt Formaal.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg selvfølgelig maa afvente de Udtalelser, der fremkommer fra Mindretallet. Jeg ønsker blot at gøre en enkelt Bemærkning til Mindretallets Betænkning, da den vedrører Flertallets Stilling i Udvalget. Mindretallet siger, at Flertallet har vist sig ganske utilbøjeligt til i Forhandlingen om nærværende Lovforslag at tage Hensyn til den af Mindretallet fremførte Opfattelse. Dette er ikke rigtigt. Kun om et eneste bestemt Forhold har Flertallet vist sig utilbøjeligt til Forhandling, og det er det Forhold, Mindretallet nævner i en enkelt Sætning af sin Betænkning, dette nemlig, at Lovforslaget ganske bortser fra Indgreb overfor den overordentlig vigtige Faktor i Prisdannelsen, som Aftaler om Lønforhøjelse udgør, altsaa Lønftaler. Det er ganske rigtigt, at Flertallet har vist sig utilbøjeligt til under nærværende Lovforslag at forhandle om eller drøfte dette Spørgsmaal, fordi det i ingen Henseende vedrører og ikke kan vedrøre det foreliggende Lovforslag og ikke kan løses i Forbindelse dermed. Thi de Lønftaler, der her er Tale om, har været Genstand for Lovgivning, og der gælder bestemte Regler vedrørende dette Forhold, som opretholder endogsaa disse Lønftalers Gyldighed paa ganske særlig Maade ved Hjælp af Statsinstitutioners Medvirkning. Hele det Forhold, der her berøres, ligger udenfor denne midlertidige Lovs Omraade, maa betragtes ud fra ganske andre Hensyn end det foreliggende Spørgsmaal, og at knytte disse to uensartede Ting sammen er derfor kun et Udtryk for, at man vil belaste et Lovforslag paa en saadan Maade, at dets Gennemførelse umuliggøres. Om alle andre Spørgsmaal vedrørende det foreliggende Lovforslag har Flertallet derimod været fuldkommen villigt til Forhandling. Man har endogsaa gentagne Gange opfordret Mindretallet til at stille Ændringsforslag, men ikke et eneste saadant er fremført, saaledes at ikke et eneste af de Forhold, som Mindretallet mente kunde have været ændret, har været Genstand for Forhandling, da et saadant Forhandlingsgrundlag savnedes; man vilde dog ikke kunne forlange af Flertallet, at det skulde stille Ændringsforslag til et Forslag, som det principielt kunde slutte sig til, naar Mindretallet ikke vilde tage Initiativet til denne Forhandling. Men da det er givet, at de to Partier, der repræsenterer Mindretallet i dette Ting, udgør Flertallet i det andet høje Ting, vil jeg paa Forhaand sige, at den samme For-